

Heroicarvm Et Ecclesiasticarvm Quaestionvm Libri VI.

Sex libris prioribus universa Regalium, Iurisdictionis Ecclesiasticorum
Temporalis Et Constantinianae Donationis ratio discuritur ... contra
profanas & vanas cuiusdam Bodini novitates

De Satvrnino Permvttationis Beneficialis (Etiam Triangvlaris) - iure
Commentarius ad omnes Pontificum Constitutiones hûc pertinentes;
contra sceleratas & impias Ecclesasticorum beneficiorum mundinationes &
heriditarias quasi successiones

Epo, Boetius

Duaci, M.D.LXXXIIX.

321 Condictio reisuæ quatenus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61721)

Condictiores
sue quate-
bus.

furi condicere posse, nihil aliud sibi vult quàm neminem rem suã sibi dari petere posse; quod enim nostrum est amplius nostrum fieri. i. amplius dari non potest. d. §. sic itaque discretis. verùm condictio quæ competit ex causa permutationis vel non impletæ vel non seruata seu non defensæ nullo modo tendit ad dandum sed ad restituendum. d. vers. sin autem. l. naturalis. ꝛ. de perscript. verb. id quod iuriconsultus illic apertissimè docet dum de cõdicente ex causa permutationis non impletæ sic loquitur, *vel si meum recipere velim, repetam quod meum est, quasi ob rem datum, re non secuta.* Similique modo loquuntur Imperatores in casu non impletæ permutationis omnino similis in. l. quoniam adseueras. C. de rer. permut. quo loco rem. i. fundum restitui iubent, idque conditionis, (vt aiunt) ratione; conditionem intelligētes tacitam quæ permutationi semper inest. Quod autem tali condictio sit locus etiam nostris in rebus, probat euidenter Iuriconsultus in. l. 4. §. vlt. ꝛ. de reb. credit. vbi debitor soluta pecunia rem suam pignori datam condicere potest; quem tamen rei suæ dominium durante pignore non amisisse certissimum est. Ac in aliis quidem rebus permutandis contingere potest vt etiam vera stricteque sumpta condictio sit opus illi qui rem suam dedit vt res alia vicissim sibi daretur quæ tamē minimè debatur; vt pote si res illa iam per alterum compermutantem alteri data restitui non possit, eò quòd alter qui accepit eam vel

corru-

corruperit vel alioqui labefactarit vel in nihilum fortè redegerit: quo casu nihilominus res condicetur vt præstetur eius æstimatio, quod erit propriè dare non autem restituere. quod incommodum nequit in beneficijs accidere, vtpote quæ semper extant & cum sua conditione transeunt in quoscunque possessores atque detentores. d. c. cum vniuersorum. de rer. permut. Cæterum vt maximè daremus iure ciuili res permutatas purè simpliciterque citra conditionem vllam, transire in dominium accipientis, quod quidem dominium non impleta per alterum permutatione restituendum sit conditione causa dati causa non secuta, d. vers. sin autem. nihil tamè impediret quo minus in beneficijs ecclesiasticis permutatis omnia sint ac maneant æquitatis intuitu merè conditionalia potius quam sub modo facta propter clausulam *nec aliter nec alias nec alio modo* siue per ipsos permutantes expressam siue tacitè semper intellectam. Probatur item hæc de non requisita noua collatione sententia per argumentum à minori ad maius ex cap. si beneficia. de præbend. in 6. vbi liberè reuertuntur ad sua beneficia quantumlibet omnino dimissa & alteri iam collata hi quibus beneficia Pontifici reseruata fuerat per ordinarios collata, cum reseruationem ignorarent acceptationis tempore, dummodo sine difficultate talia beneficia reseruata dimiserint simulatq; rescuerint ea fuisse reseruata & aliis per Pontificem collata. Cui argumento non idoneè respon-

322
Ad beneficia dimissa liberè nonnunquam rediri.